

Οι Τσιρκουλίνοι

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ : Σόνια Χρυσού
ΔΙΟΡΘΩΣΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : Βίκυ Πορφυρίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ : Ατελιέ εκδόσεων
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ : Ατελιέ εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Απρίλιος 2024

ISBN: 978-960-468-368-0

© Copyright

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ

Α. Μεταξά 28 & Θεμιστοκλέους, Εξάρχεια 106 81, Αθήνα

Τηλ.: 210 3301161-2-3, fax: 210 3301164

e-mail: info@siderisbooks.gr

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ ΣΤΑ SOCIAL MEDIA

<https://linktr.ee/m.siderisbooks>

ΆΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά • Δίγλωσσα Λεξικά • Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΎΛΗΣ

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενήλικους με επιμέλεια και σωστή προσέγγιση στη γνώση και στη φιλαναγνωσία. Προβάλλονται, διαφημίζονται, προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

www.siderisbooks.gr

Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς - Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο

Σόνια Χρυσού

Οι Τσιρκουλίνοι

 εκδόσεις
**Μιχαη
Σιδερη**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεφάλαιο 1ο	11
Κεφάλαιο 2ο	23
Κεφάλαιο 3ο	31
Κεφάλαιο 4ο	37
Κεφάλαιο 5ο	53
Κεφάλαιο 6ο	73
Κεφάλαιο 7ο.....	95
Κεφάλαιο 8ο	115
Κεφάλαιο 9ο	127
Κεφάλαιο 10ο.....	147
Κεφάλαιο 11ο.....	161
Κεφάλαιο 12ο.....	183

Κεφάλαιο 13ο.....	199
Κεφάλαιο 14ο.....	219
Κεφάλαιο 15ο.....	245
Κεφάλαιο 16ο.....	269
Κεφάλαιο 17ο.....	287
Κεφάλαιο 18ο.....	301
Κεφάλαιο 19ο.....	325
Κεφάλαιο 20ό	337
Κεφάλαιο 21ο.....	353
Κεφάλαιο 22ο	371
Κεφάλαιο 23ο	397
Κεφάλαιο 24ο	411
Κεφάλαιο 25ο	429
Κεφάλαιο 26ο	447

Κεφάλαιο 1ο

Κάθαρμο! Έως εδώ ήταν. Αλήτη, άθλιε! Θα σε σκοτώσω, καθοίκι!

Ανεβασμένη πάνω στη σκάλα, η Ελίζα προσπαθούσε να ελέγξει τα νεύρα της και να κατεβάσει τη βαλίτσα της.

Ηλίθιε, καραγκιόζη, θα σου δείξω εγώ.

Μέσα στη φούρκα της δεν πρόσεξε, έχασε την ισορροπία της και κουτρουβαλιάστηκε κάτω, στο πάτωμα της κρεβατοκάμαρας, φορώντας κολάρο ένα σακ βουαγιάζ. Η βαλίτσα στο ύψος της, την κορόιδευε ακούνητη από τη θέση της στην ντουλάπα.

«Ανάθεμα την τύχη μου, γαμώτο» φώναξε και μπουσουλόπησε μέχρι τον καθρέφτη να δει τι ζημιά της έκανε η αποσκευή που προσγειώθηκε στο κεφάλι της. Ευτυχώς, μια μικρή γρατζουνιά στο μέτωπο είχε μόνο. *Σιγά μην ασκημόνω από κάτι τοσοδά μικρό. Το ξεπεράσαμε αυτό το στάδιο.*

«Ελίζα, να σε δω λίγο;» της φώναξε ο Τέιλορ, ο άντρας της.

«Έχω δουλειά» τσίριξε, δεν έπαιρνε κουβέντα. Άρχισε να ξεδιαλέγει τα ρούχα που θα έπαιρνε μαζί της· αυτό ναι, αποδώ, αυτό όχι, αποκεί.

«Μαμάαα! Ο Κόμης δεν μ' αφήνει να παίξω· μίλα του».

«Μίλα του εσύ, έχω δουλειά λέμε». Το χέρι της έπιασε το ολόσωμο μαύρο μαγιό της, το κούνησε μπροστά στα μάτια της νιώθοντας απέχθεια. Κάποτε φορούσε μικροσκοπικά πολύχρωμα μπικίνι και έκανε γυμνισμό περήφανη για το καλλίγραμμο σώμα της. Τώρα... Σήκωσε την μπλουζα της και έπιασε τη χαλαρωμένη κοιλιά της. *Πλαδάρεψα*. Βιάστηκε να τη σκεπάσει. Οι γέννες των δύο γιων της της στέρησαν τη νεανικότητά του, πράγμα που δεν μπορούσε να τους το συγχωρέσει, αν και τους λάτρευε. Το ότι αφέθηκε με ευθύνη της στη μητρότητα εις βάρος της θηλυκότητας δεν το λογάριασε. Ίσως να ήταν μια ακόμα αιτία που είχαν απομακρυνθεί τόσο με τον άντρα της. Τι απομακρυνθεί δηλαδή...

«Μαμά, ο Κόμης μού πήρε το παιχνίδι μου» κλαψούρισε ο Τόμας.

«Κόμη, δώσε το παιχνίδι στον αδελφό σου. Μην έρθω εκεί». Αγρίεψε. *Μα πού είναι ο πατέρας τους; Πού να 'ναι; Πάλι θα σαλιαρίζει κρεμασμένος στο ακουστικό. Τι ψάχνω!*

Την απατούσε. Σίγουρο, εκατό τοις εκατό το είχε. *Τι πρέπει, δηλαδή; Να τους κάνω τσακωτούς στην εξάσκηση του Κάμα Σούτρα για να μην έχω αμφιβολίες; Οι ενδείξεις ήταν πολλές. Αργούσε, μεθού-*

σε, ήταν αφηρημένος, μεταμεσονύχτια τηλεφωνήματα, αρώματα, ψιθυρίσματα, έξτρα προσωπική φροντίδα και δεν της έκανε έρωτα. Χάιδεψε το μέτωπό της. *Εδώ, εδώ είναι φυτρωμένα τα κέρατα της αποτυχίας μου.* Ξανακοίταξε το μαγιό, το κούνησε μπροστά στα μάτια της, λες και ήθελε με την κίνηση αυτή να το εξαφανίσει μαζί με όσα της θύμιζε. Απογοητευμένη το πέταξε μέσα στη βαλίτσα. *Μπορεί να το χρειαστώ.*

«Μαμά, μαμάαα!» άκουσε από το δωμάτιο των παιδιών τις τσιρίδες του Κόμπν. Δεν έπαιρνε αναβολή, έτρεξε αλαφιασμένη. Ο Τόμας είχε αρπάξει στα δόντια του το χέρι του αδελφού του και το δάγκωνε με μανία προκειμένου αυτός να αφήσει κάτω τον πράσινο δεινόσαυρο που εκείνη τη στιγμή θεωρούσε προσωπική του περιουσία.

«Τόμας, μη!» ούρλιαξε η Ελίζα βλέποντας να ματώνει το μπράτσο του Κόμπν. Με δύο ξυλιές στον κώλο του γιου της –περισσότερο χάδι– τον ανάγκασε να σταματήσει την ανθρωποφαγία και τον έστειλε για ντουέτο με τον αδελφό του στο κλάμα. Από τον σαματά εμφανίστηκε και ο Τέιλορ.

«Ελίζα, πόσες φορές σου έχω πει να μη δέρνεις τα παιδιά;» αντέδρασε.

«Σιγά μην τα σκοτώνω κιόλας! Άι παράτα μας κι εσύ με τις θεωρίες σου. Βγάλ' τα πέρα μαζί τους» του πέταξε, γύρισε την πλάτη και έφυγε.

Θεέ μου, πόσο κουρασμένη νιώθω! Δεν ήξερε ποια κατάσταση ήταν δραματικότερη, η εσωτερική ή η ψυχολογική; Και στο μυαλό θολούρα. Αχ, μωρέ